

OMEP Česká republika

Mezigenerační dialog o trvale udržitelném životním stylu

Více zde: <http://www.omep.cz/news/vyhlaseni-3-faze-projektu-svetove-organizace-pro-predskolni-vychovu-omep/>

Trvale udržitelný rozvoj je takový způsob rozvoje, který uspokojuje potřeby přítomnosti, aniž by oslaboval možnosti budoucích generací naplňovat jejich vlastní potřeby. Znamená především rovnováhu mezi třemi základními oblastmi našeho života (ekonomikou, sociálními aspekty a životním prostředím), také rovnováhu mezi zeměmi, různými společenskými skupinami, dneškem a budoucností. Naše školička se problematikou udržitelného rozvoje ve vztahu k ochraně životního prostředí a života ve všech jeho formách zabývá již od roku 2008. Proto nás projekt OMEP zaujal a rozhodli jsme se zapojit do 3. fáze tohoto projektu. Ten realizovala smíšená třída Kuřátka s věkovým rozdělením 3-7 let. Následující prezentace zachycuje, jak jsme si s projektem poradili, a jaké cíle a výstupy se nám podařilo naplnit.

Termín realizace: 22.4. – 26.4.2013

Počet zúčastněných dětí: PO-19, ÚT-21, ST -21, ČT – 19, PÁ – 16

Věkové rozdělení: 3-4 roků – 2 děti, 4-5 let – 3 děti, 5–6 let -11 dětí, 7 let – 4 děti

Tak jako každý rok i letos jsme chtěli oslavit svátek naší planety Země, který připadl na pondělí 22.4. Paradoxně na den, kdy před třemi lety naši planetu, resp. její část, zasáhla obrovská ekologická katastrofa. Ale o tom později. Svátek Země jsme oslavili jak jinak než tím, že ji pomůžeme, aby byla čistší. Děti navštívila vnučka Pavlínka, která ráda jezdila k babičce a dědečkovi z města, na chaloupku na Křižánky. Vzpomínala na to, jak to bylo u babičky a dědečka prima, a co všechno u nich dělala. Vnučka Pavlínka dětem prozradila, že babička s dědečkem měli na chaloupce vždy čisto, útulno, všude kolem bylo plno zajímavých věcí, zkrátka, u nich bylo krásně. Když však mířila do školičky, všimla si, co nepořádku kolem bylo. Proto děti vyzvala, že by společně okolí MŠ i školní zahradu uklidili. Děti si vytáhly potřebné nářadí a se svými učitelkami se daly do práce. Hrabání, zametání březovými košťaty, odvážení suché trávy na kompost, vytrídění odpadků, to nedělalo dětem žádné potíže. Za dopoledne bylo vše uklizeno, a vnučka Pavlínka děti pochválila, jak jim šla práce dobře od ruky.

Následující den jsme si s vnučkou Pavlínkou povídali o tom, jaké to bylo prima vylézt u babičky a dědy na strom a natrhat si třeba jablíčka, hrušky, či jiné ovoce. Děti mají u školičky také strom, obrovskou lísku, a velmi rády lezou do větvoví. Takže věděly, že je to docela zábava pozorovat svět z výšky. A protože ovoce mají všechny děti rády, sešli jsme se v domečku sovičky Jůly v naší přírodní zahradě, abychom si takový ovocný strom zasadili. Se zahradničením máme zkušenosti, a vnučce Pavlínce jsme vyprávěli, jak jsme si udělali ovocné a zeleninové zahrádky nebo zasadili keříky s angreštem a rybízem. Malý zahradník, který u nás ve školičce pobývá, dětem přivezl třešeň a švestku, a poradil dětem, jak stromy zasadit. Paní učitelky ukázaly postup, jak zasadit první strom, a s druhým si již děti poradily samy. Nakonec si pozveme pana Pazderu, který je zkušený 75letý zahrádkář, aby zkontroloval, zda stromy mají vše potřebné.

Ve středu přišla do školičky vnučka Pavlínka s krabicí. Nikdo nevěděl, co v ní je, a všichni byli velmi zvědaví. Pavlínka upozornila děti na opatrnost, protože v krabici je někdo, koho našla u popelnice mezi odhozenými odpadky. Po chvíli napětí a hádání, kdo asi v krabici je, jsme opatrně otevřeli krabici, a zjistili, že je plná odpadků, a mezi nimi spí „ŠKODÍCI“. Jsou to dva popelnicoví skřítki, kteří škodí naší planetě, a působí zlo tím, že lidem našeptávají špatné věci a škodí, kde se dá. Rozvinula se diskuse nad obrázkem s planetou plnou smetí. Bavili jsme se o tom, jestli to takhle vypadalo i dříve, za dob mládí babiček a dědečků. Vnučka Pavlínka děti ujistila, že babička s dědečkem jí prozradili, že kdysi bylo všechno úplně jinak. Vyprávěli jí o tom, jaké to bylo za „starých časů“, a jak se jim krásně žilo. Všude bylo čisto a žádný nepořádek. Lidé tolik přírodě neškodili. Vnučka děti pozvala na film, kde ukázala, co se stane, když jsou lidé neopatrní. Film zachycoval následky ekologické havárie při výbuchu ropné plošiny v Perském zálivu. Děti byly smutné z toho, co se může stát, a uklidňovaly se tím, že je to daleko. Poté jim vnučka Pavlínka dala úkol, aby děti zjistily u svých prarodičů, jaké to bylo za jejich časů (co dělali, používali, jak si hráli apod.) Nakonec se zúčastnily programu primární prevence s tématem ekologie.

<http://www.stream.cz/slavnedny/808046-22-duben-den-kdy-se-potopila-ropna-plosina-deepwater-horizon>

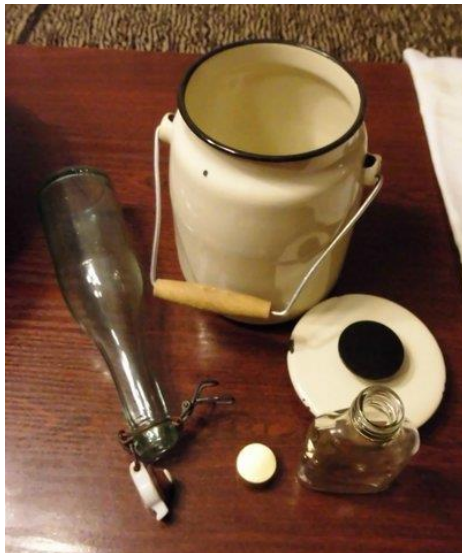

Ve čtvrtek za dětmi do školičky zavítala vzácná návštěva, a to babička Žilová, kterou za dětmi přivedla jejich kamarádka Markétka. Babička přišla dětem povídat o době, kdy byla mladá, a jmenovala se Kateřina Sýkorová. Velmi se divila, co to je dnes za svět, a byla celá vystrašená z věcí kolem ní. Na stolečku totiž byly výrobky z plastu, od talířku, hrnečků, příboru, kolíčků, sáčků, igelitek aj. Dětem vyprávěla, jak to vypadalo dříve. Ukázala černobílé fotky své rodiny, jak jsou všichni pospolu, co dělávali, a jaké věci používali. Děti se také dozvěděly, jaké hry hrávala se svým tatínkem a jak ji jednou málem ohrozilo na životě píchnutí včely do jazyku, když jedla chleba s medem. Nakonec hru „kamínkovou“ děti naučila. Po celou dobu vyprávění byly děti velmi pozorné, a téma je zaujalo. Všechny „staré věci“ si se zájmem prohlížely, a zkoumaly, jak se používaly.

Na pátek si děti měly připravit, co se jim podařilo od prarodičů zjistit. Nejvíce informací měl Ondrášek, který vyprávěl dětem o tom, že dědečkova rodina měla dvě krávy a babiččina čtyři krávy. Dědeček chodil do školy dva kilometry pěšky, a vedly je starší děti, které na ně dávaly pozor. Dědeček musel pracovat, pásal krávy, ale protože si chtěl hrát, krávu přivázal, ta si pak lehla a večer nechtěla vstát a jít domů a doma měl dědeček potom „mazec“. Dědeček Pepík zase pásal husy a Pepík přinesl ukázat i fotky. Natálčina babička si hrála s hadrovými panenkami a dřevěnými hračkami. Sebíkova babička si také hrála s panenkami a zkoušela je zašívát, chtěla být švadlena, a neměli koupelnu, tak chodili do „kadibudky“. Anička zjistila, že babička pásala krávy a kozu, pracovala na poli a doma drali peří. Filípek přinesl fotky a Klárčina babička na poli okopávala brambory. Taktéž Jeníčková babička měla hadrové panenky. Děti pak zjistily od pana Chlubny, který je náš údržbář a jemu 75 let, že jako kluk honil ráfek od kola dřevěnou tyčkou a běhal za ním.

Rozhovory probíhaly v pátek ráno, a po svačině vnučka Pavlínka pozvala děti do sklepa, kde máme keramickou dílnu. Tam se převlékla za svou babičku, a pozvala děti na hostinu. Tou byly brambory na loupačku a mléko. Za světla petrolejové lampy a luceren děti loupaly uvařené brambory, poté si na nich velmi pochutnávaly, a povídali si o dřívější době. Srovnávali jsme, co bylo dříve a dnes, ještě si znovu sdělovaly svoje poznatky, na otázku, co by se jim líbilo, kdyby se do té doby přenesly, nedokázaly specifikovat. Zazněl názor, že dříve se málo pracovalo, což pramenilo zřejmě z toho, že práce byla doma a nemuselo se jezdit do práce do města. Na závěr povídání ve sklepě si děti zazpívaly píseň „Bejvávalo“. Poté venku plnily úkol – seřadit obrázky cesty vlny od ovečky až ke svetru a následně si opět hrály hry našich babiček – kamínkovou, skákaly panáka, přes švihadlo (novější hry). Domluvili jsme se, že do školičky pozveme druháky či třetáky, a tyto hry je naučíme.

Cílem projektu bylo rozvinout mezigenerační rozhovory s prarodiči, což se nám zdařilo. Rozhovory sice navázalo 7 dětí ze 16, které byly v pátek ve školce přítomny, i přesto, že jsme rodiče s projektem seznámili na nástěnce. Výstupem z projektu jsou informace, které děti získaly o době mládí svých prarodičů. Děti byly vedeny ke třídění informací, porovnávání, hodnocení a v závěru ke zjištění, že musíme chránit naši planetu každý sám za sebe. Viděly věci, které se dříve používaly, hrály hry, ochutnaly jídlo, které bylo pro tuto dobu běžné. Téma se odrazilo i v námětových hrách, kdy si hrály na babičku, dědečka a vnučku. Oblékaly si šátky, vesty, a zástěrky, zkoušely prát na valše a točit dřevěnou káču. Pro nás byl projekt přínosem i v úrovni sociální, kdy děti upevňují vztahy se svými prarodiči, je jim dána za příklad jejich moudrost (bílé vlasy), zručnost (uměli si vyřezat hračku), pracovitost a skromnost, dovednost neplýtvat věcmi. Získané poznatky budeme opakovat a upevňovat. Dokončíme ještě kontrolu zasazených stromů panem Pazderou a naučíme školáky hru „kamínková“. Téma udržitelného rozvoje jsme ještě zapracovali do ankety.

Na podporu projektu proběhla třídní anketa s otázkou:

Myslíš si, že se v naší školičce třídí odpadky?

ANO – 14 dětí

NE – 2 děti

Dále probíhá anketa, zda třídí odpadky i naše rodinky doma.

Výsledek zatím není znám, anketa začala v pátek.

Pro projekt byl proveden záznam kamerou a digitálním fotoaparátem.

Součástí je souhlas rodičů se zapojením jejich dětí do projektu a s dokumentováním.

**RUKU V RUCE, POJĎTE SEM,
OCHRÁNÍME NAŠI ZEM.**

